

Til det ærede Medlem for Aalborg (Berthelsen) skal jeg kun sige dette, at Spørgsmaalet om en Havnebane i Aalborg er kommet saa sent til mig, at jeg ikke har kunnet faa det frem paa Finanslovsforslaget for næste Finansaar, men jeg anser det for givet, at det vil blive taget op til næste Aar.

Stilling: Jeg takker den højtærede Kultusminister, fordi han velvilligt vil tage under Overvejelse, paa hvilken Maade den sceniske Kunst i Provinserne ogsaa kan komme til at nyde godt af Statens Støtte, og jeg haaber, det vil føre til et gunstigt Resultat.

Til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vil jeg bemærke, at ogsaa jeg tror, at i det Øjeblik en virkelig Forbedring fandt Sted af Aarhus-Kalundborg-routen, vilde man ogsaa blive befriet for de mange Projekter, der ere fremme om andre Forbindelser, som alle vilde blive ganske betydeligt dyrere end denne Forbedring uden dog at være i Stand til paa synderligt bedre Maade at tilfredsstille Kravene.

Estrup: Jeg frygter for, at jeg er bleven misforstaaet af den højtærede Finansminister. Det har selvfølgelig ikke været min Mening at komme ind paa et Skuffesystem, som det vilde være, hvis man til enhver Udgiftsbranche vilde henlægge visse Indtægter. Min Mening har ganske simpelt været den at paavise — blandt andet gennem den foreliggende Finanslov — hvor slet vor finansielle Stilling er, og hvor uforsvarligt det er under en saadan Stilling vedblivende at vedtage store Udgifter til Reformen uden samtidig at gøre sig Rede for, hvor Pengene skulle komme fra. Intet andet har været min Mening.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har ganske naturligt under Forhandlingerne om Tiendeloven maattet gaa ud fra, at det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) netop havde sin Tanke henvendt paa et saadant Skuffesystem. Det har ikke under den Forhandling, som den Dag fandt Sted, paa nogen Maade kunnet falde mig ind, at det ærede Medlem virkelig mente, at man hver Gang der forelaa til Forhandling i Rigsdagen en eller anden Sag, som kostede Penge, saa skulde tage hele vor finansielle Stilling op og, om ikke i Enkelthederne saa dog i store Træk, gaa alle Udgifter og Indtægter igennem: for derved at udfinde, om man havde Raad til den

Reform, der var under Forhandling eller ikke. Jeg har udtrykkelig under den Forhandling, som fandt Sted forleden Dag, vist Spørgsmaalet om, hvor vidt der var Raad til at gaa til Reformerne, fra mig og henvist det til Finansministeren, idet jeg udtalte, at dette Spørgsmaal ikke hører under Landbrugsministeren men under Finansministerens Ressort. I øvrigt har jeg indskrænket mig til at bemærke, at der ikke var Tale om, at man vilde søge at skaffe de Penge, der her skulde bruges, altsaa skaffe den Skuffe, som det ærede 12te kongevalgte Medlem den Dag trak ud og foreviste som formentlig tom, fyldt gennem Opkrævning af ny Skatter. Dertil indskrænker sig i Virkeligheden det, jeg den Dag udtalte.

Estrup: Maaske det, som den højtærede Minister har villet udtale. Dersom han imidlertid vil læse sin Udtalelse igennem i Rigsdagstidenden, vil han finde, at han har sagt noget andet og meget mere. Maa jeg dokumentere det? Den højtærede Minister sagde, at Finansministeren havde beroliget sine Kolleger med, at det vilde kunne lade sig gøre med vore nuværende Statsindtægter at klare de Penge, det her drejer sig om, nemlig de 1½ Mill. Kr. aarlig i 55 Aar, eller, om man hellere vil, de nogle og tredive Mill. Kr. paa een Gang. Det kunde aldrig falde mig ind at bebrejde den højtærede fungerende Landbrugsminister, at han ikke udtalte sig om det pekuniære Spørgsmaal. Skulde der rettes nogen Bebrejdelse mod nogen, maatte det være mod den højtærede Finansminister, fordi der ikke fra hans Side er fremkommet Udtalelser her i Rigsdagen under Behandlingen af dette store Forslag, der drejer sig om saa mange Millioner, og fordi de først fremkomme under Finanslovens Behandling. Det kunde man maaske bebrejde ham. Men jeg har i øvrigt ikke bebrejdet eller villet bebrejde den højtærede Finansminister noget; jeg har kun fundet, at naar man kræver Bevillinger af et saadant Omfang fra Rigsdagens Side, skylder man ogsaa at svare paa det Spørgsmaal: Have vi Raad til det eller ikke? Det Svar var det, jeg fik gennem den højtærede Landbrugsminister, idet han udtalte: Vi have Raad til det, vi kunne komme igennem med vore nuværende Indtægter, og det er det, som jeg mener, at den højtærede Landbrugsminister har Uret i, thi det kunne vi ikke, den Sag tror jeg er evident.